

GLOBALE BEREKENING VAN DE BEHOEFTE AAN PARTNERALIMENTATIE¹

De behoefte van beide toekomstige ex-echtgenoten aan partneralimentatie kan berekend worden via de zogeheten Hof-formule (een formule bedacht door het Hof Den Bosch). Het kan ook via een behoeftelijstje met alles daarop wat de alimentatieontvanger in redelijkheid denkt nodig te hebben op basis van onder meer de welstand van het huwelijk. Deze informatie richt zich op de formule, aangezien die meestal wordt toegepast door rechters.

De formule gaat als volgt.

Uitgangspunt is het gezamenlijk netto besteedbaar inkomen van beide partijen. Van dat inkomen gaat de behoefte van de kinderen (berekend volgens de behoeftetabel Kosten Kinderen). Immers: dat wat je aan je kinderen uitgeeft, kun je niet aan eigen levensonderhoud spenderen.

Van het bedrag dat overblijft, wordt 60% genomen, want een alleenstaande huishouding is duurder dan een gezamenlijke huishouding.

Er blijft dan een bedrag over wat de netto behoefte van de vrouw én de man is aan partneralimentatie.

Op dat bedrag dat overblijft komt in minder in het inkomen wat de man resp. de vrouw ontvangt. Soms is dat inkomen hoger dan de behoefte, dan heeft die persoon geen aanvullende behoefte aan alimentatie van de ander.

Soms is het inkomen lager dan de behoefte. Dan is er dus een gat tussen de behoefte en het inkomen wat die persoon ontvangt. Dat gat noemen we de aanvullende behoefte aan partneralimentatie.

Of de ander, de alimentatiebetaler, dan vervolgens dat gat 'moet' dichten hangt van allerlei feiten en omstandigheden af. Misschien heeft de alimentatiebetaler geen of onvoldoende

¹ Aan deze informatie kunnen geen rechten worden ontleend

draagkracht om dat gat te dichten. Of misschien is het redelijk dat de alimentatieontvanger meer inkomen gaat realiseren. Wanneer dat redelijk is hangt af ook van verschillende factoren: heeft de ontvanger een opleiding, werkervaring, kinderen en zo ja zitten die nog op de lagere school of zijn ze al zelfstandiger zodat (meer) werken ook makkelijker mogelijk is, hebben partijen bewust gekozen voor een traditionele rolverdeling waardoor de ontvanger weinig tot geen kansen op de arbeidsmarkt heeft etc.

Een rekenvoorbeeld:

Netto besteedbaar inkomen man €3500

Netto besteedbaar inkomen vrouw €1500

Gezamenlijk netto besteedbaar inkomen: € 5.000

Kosten kinderen € 1.000-

Beschikbaar voor partijen €4.000

Behoeftte partijen 60% €2.400 netto

De man en de vrouw hebben dan ieder een behoefte van €2400 netto aan partneralimentatie

De man heeft een netto besteedbaar inkomen van €3500 dus hij ontvangt meer dan de behoefte en kan dus volledig in zijn eigen behoefte voorzien.

De vrouw heeft een netto besteedbaar inkomen van €1500. Zij komt dus €2400 -/- €1500 tekort en heeft een aanvullende behoefte van €900 netto.

Partneralimentatie is altijd een bruto bedrag, dus die €900 netto moet omgezet worden in een bruto bedrag. Dat is geschat €1200 bruto

De vraag is dan of de man met zijn inkomen en uitgaven, voldoende draagkracht heeft om €1200 bruto partneralimentatie te betalen.

Alimentatie betalen is aftrekbaar. Dus de betaler krijgt over die €1200 per maand geld terug van de belastingdienst.

Maasdam & De Boer

advocaten - mediators

Alimentatie is belast. Dus de ontvanger moet nog belasting betalen over die €1200 per maand.

Soms moet er een zogeheten jusvergelijking worden gemaakt. Dat is een berekening waarin wordt gekeken welk bedrag de alimentatiebetaler aan de alimentatieontvanger moet betalen, zodat beiden een gelijk bedrag overhouden. Het moet namelijk niet zo zijn dat de alimentatieontvanger per saldo méér overhoudt dan de alimentatiebetaler.